

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

vii [i.e. v]. Nec inæqualis participatio entis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

quatenus per nomen *ens* significatur, nullam dicit dependentiam à Deo.

V. Nequè inæqualis participatio entis facta ab ejus inferioribus impedit ejus univocationem; nam & animal perfectius participatur ab homine, quam à bruto; verum hæc inæqualis participatio præcisè & formaliter oritur à differentiis inæqualiter perfectis; & non relucet in conceptu superioris. In summa ratio entis est univoca; nomen enim entis commune est Deo & creaturæ &c. & ratio per nomen *ens* significata in omnibus ejus inferioribus est perfectè eadem. Deus itaqùe & creatura in ratione entis non magis differunt, quam animal & color in ratione sani; differre enim in ratione entis, hic non significat, differre in perfectione entitativa, sed significat, non posse uno conceptu & una voce *entis* sub eadem interpretatione exprimi. Nequè contrarius est nobis Arist. qui videtur hanc quæstionem non omnino determinasse; etsi enim 7. metaphyl. 4. analogiam entis indicasse dicatur, subdit nihilominus ibidem: *Sed hec quidem, quomodo cumquæ quis dicere velit,*

*velit, nihil differt : Atque ex his conficitur
ens esse genus etiam respectu Dei & creatu-
ræ; et si enim Deus species non sit, saltem
prædicabilis, prædicatur adhuc ens de specie
(id est, essentialiter & notabiliter differen-
tibus.*

VI. Attributum seu passio & proprietas
entis dicitur illud, quod non est de primario
& quidditativo ejus conceptu, cum essentia
tamen entis connexum, eamque necessariò
consequens secundùm nostrum concipiendi
modum, reipsâ autem cum essentia identifi-
catum, & sola ratione ab ea distinctum, con-
vertibiliter de ea prædicabile. Talia entis
attributa sunt *unitas, veritas, bonitas*; attri-
buuntur illa siquidem & adveniunt necel-
sariò juxta nostrum concipiendi modum en-
ti secundùm essentiam jam perfecto, affi-
ciunt essentiam quasi subjectum & passum,
sunt illi ita propria, ut nulli, quod ens non
est, convenient.

VII. UNVM definitur *indivisum in se, &
divisum à quolibet alio*; seu *indivisum in se &
indivisum à se*. Divisio rei in se est, quâ quid
dividitur in plura, quæ in se continet, ita ut
res divisa non maneat, sed membra rei divi-
fa,